

אגרא דכלה

שלום ורווף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה:] והלך לקטן שבקטנים לבקש שלום ולא היה מתגאה. וגם כשאמר לו משה קרב אל המזבח (ויקרא ט ז), היה בוש ומתיירא, עד שאמר לו משה לכך נבחרת (תו"כ ט ז). כן הם לא יתגאו ויתגדלו במעלתם, רק אדרבא יהיו בושים ומתייראים שלא יפגמו קדושתם ח"ו:

אן יאמר על פי מ"ש בספר חסד לאברהם שהרבה לדבר נגד המתפלספים בחקירות על האמונה, שאמר שאין מן הצורך לזה לאיש הישראלי, כמו שאינו מן ההכרח לצורך ידע מהיכן מוצא הכסף ומאין בא, כי ענין הזה לא יוסיף ולא יגרע בשם התאר שלו צור"ף, רק ענין התואר שלו צורף הוא כאשר יתגדר במלאכתו לעשות כלי יפה, וביותר שיתגדר יופי הכלי, תוגדל שמו בתואר צור"ף מופלא. כן הדבר בתאר איש הישראלי אשר הוא כשור מתנהג במלאכתו בתורה ועבודה בלי נטות ימין ושמאל, ולא יגדל שמו בתאר ישראל"ל כאשר יחקור בחקירה האנושית על אלקות וכיוצא, רק יניח הדבר על האמונה ויתגדר במלאכתו בתורה ועבודה יותר ויותר מה שבחוקו לעשות, לזה יקרא איש הישראלי השלם, זה תוכן דבריו להמשכיל. וכאשר תתבונן בענין הזה בבין בכמה מקומות בתורה מה שאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם. דואמרת אליהם מיותר. אך הוא במקום שיש חשש שיבואו לחקירות, אמר הוא ית' ואמרת אליהם שהם בני ישראל"ל שהוא תאר המיוחד להם, לא לבם ילך בזה, והולך בתו"ם (כישוראל אביהם יעקב איש תם) ילך בטח, דוק ותשכח. והנה בכאן גם כן תוגדל החקירה למה עשה הש"י ככה שהמת יהיה טמא ויטמא את החיים, ומה פשע המת אשר פקד עליו הצור תמים לאסוף בשמתו. והנה המשכילים בחכמה ידעו תבונות, אך אשר הוא ריק מהחכמה יבא לשיבוש הדעת בחקירה ויפול לספיקות. לזה אמר להם בהקדמה גם כן שזה תוארם בני אהר"ן (ויקרא כא א) אשר בשלום ובמישור הלך (מלאכי ב ו), כן גם כן לא תגדל שמם התואר בני" אהר"ן כאשר ילכו בגדלות החקירות, רק שמם יתגדל כאשר יתנהגו בקדושת אהרן, הבן מאד:

אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וכו' (ויקרא כא א). הנה האמירה הראשונה לא פורש מה אמר, אם הכוונה על מה שאמר אחר כך לנפש וכו', הנה זה הוא מאמר בפני עצמו ואמרת אליהם. [ולכאורה יש כאן שתי אמירות] הנה הוא לדעתי להיות יש חשש כאשר יראו הכהנים שהם נצטוו מצות יתירות ולהתנהג בקדושה יתירה משאר ישראל, לבל יתגאו מול ישראל שהם קדושים יותר מהם, לזה באה להם האמירה מקודם להקדמה שהם בני" אהר"ן. וזהו אמור אל הכהנים בני אהרן שהם בני אהרן, זה יהיה להם האמירה, להורות כי לא בזכותם וקדושתם היתירה זכו לכל זה, רק זכות אהרן שבניו יהיו גדולים במצות קדושת יותר מישראל, ואם כן מה להם להתגאות בדבר שלא עמלו בו:

[ועיין בענין זה מה שכותב רבינו בספרו בפרשת קרח וז"ל: ויקח קרח וכו' (במדרב טז א). הקושיא מפורסמת מה לקח. וי"ל על פי פשוטו שלקח מקח רע לעצמו (סנהדרין ק"ט ע"ב), בחושבו שהוא ייחסן גדול ויש לו זכות אבות, על כן מלאו לבו להתקומם נגד משה. וז"ש ויקח קרח, לעצמו ולדעתו שהוא בן יצהר וכו', ולא אמר בן יעקב, שאלו העלה בדעתו שהוא גם כן בן יעקב, אזי היה נזכר במדת אמ"ת שהוא מדת יעקב תתן אמת ליעקב (מיכה ז ט), וכשמתבונן האדם במדת אמ"ת הוא מבין שפלותו, ואז לא היה בא לידי מקח רע כזה. ובוה משמיעני התורה שלא יסמוך האדם על זכות אבותיו להתגאות ח"ו, רק יאמר אם אין אני לי מי לי, אברהם לא הציל את ישמעאל, יצחק לא הציל את עשו. אבל בהתייחסם על הדוכן לעבוד עבודתו ית"ש, אמר בן ישראל"ל, להורות שבבוא האדם לעבוד עבודתו ית"ש, הוא האמת להתייחס עם אבותיו, כמ"ש בזוהר שצריך לאמלא באבהן, והבין:]

אן יאמר מעין הנ"ל (ויקרא כא א), אמור להם שהם בני אהרן ומחוייבים לילך בדרכי אביהם שהיה איש חסיד ורווף שלמונים, [משלשן שלום, אשר השכין שלום בישראל כמאמר התנא במסכת אבות פרק א משנה יב הלל ושמאי קבלו מהם. הלל אומר הוי מתלמידיי של אהרן אוהב

דבר המערכת

אין להם שדות וכרמים, אזי תן להם משלך, ולזה יכול האדם להגיע רק בזכות זה שהכיר כבר בפרי הראשון שהכל שלו יתברך, ואזי ידאג להשאיר בקצרו את השדה שישאר מזה לעני ולגר הרעבים שיהיה להם לאכול.

ובזה מתקשר היום הגדול שחל בדווקא ביום לג בעומר, כמו שרבינו הק' הבני יששכר מסביר את הענין שעד היום לג בעומר, דהיינו במשך הל"ב ימים עובדים על הענין הזה של התיקון של הלב על העבירות של בין אדם לחבירו וזה בעצם היה חטאתם של תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה, וביום לג בעומר שזה טו"ב ימים לפני חג השבועות פסקו מלמות כי כוחו של הרשב"י שמתחיל בזה הטו"ב הל"ב עובר לל"ב טוב, וזה היה כוח הרשב"י שגורר הוא את הטוב מאחד לשני, והרשב"י תיקן ביסוד את הל"ב נתיבות. ומיום הל"ג יום השמחה של הרשב"י מתחיל אור קבלת התורה לרדת דרך הטו"ב כאשר הרשב"י גילה סתרי התורה, ולולא גילה לנו הרשב"י ביום הזה את סתרי התורה לתלמידיו, אשר לא ישכח מפי זרעו עד הדור האחרון, לא היו בני" שורדים את הגלות המר, ובכוח הרשב"י ויום הגדול ל"ג בעומר תיקן את חטא תלמידי רבי עקיבא שלא נהגו כבוד זה בזה, ותיקן את הל"ב, ונכנסים ביום ל"ג בעומר לימי ה"טו"ב" עד חג השבועות חג קבלת התורה שבכתב.

וכמו שמארין הבני" שביים הזה מדליקים אבוקות גדולות לכבוד הרשב"י לכבוד השמחה שביים הזה נתמלא העולם באור התורה, ובכוח האור הזה אנו מתקיימים.

והימים האלו מסוגלים במיוחד לתקן את כל הפגמים ובפרט הפגמים שבין אדם לחבירו, ובוה שיהודי נותן משלו לאחרים, לעני או לגר, ואחר שבן אדם מתקן את עצמו קודם בדברים שבין אדם לחבירו, אזי זוכה היא לאור ול"טו"ב" שמביאו לקבלת התורה בשלימות. להבנת התורה בנגלה ובנסתר. ומי יתן נזכה לתקן את אשר פגמנו, בפרט בדברים שבין אדם לחבירו. וכאשר נשאב ונפעול לשלימות בזה. מן השמים ירחמו עלינו לזכות לאור קבלת התורה. ולתיקון כל מעשינו, כמו שנאמר במשנה. דרך ארץ קדמה לתורה. ואחרי שיהיה דרך ארץ בהתנהגות אחד לשני, נזכה לתורה, ולגלות את אור וסתרי התורה.

בפרשתנו: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה... והקרבתם מנחה חדשה לה, ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים, שני עשרונים סולת תהינה חמץ תאפינה בכורים לה... ובקוצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך, ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם אני ה' אלוהיכם.

להבין את ענין הספירה ומצוות העומר, המצוה הטמונה בה, אשר היא בעצם בא לחזק את האמונה באדם, אשר גם אם יש לך שדות וכרמים, עמלת ויגעת חרשת וזרעת והגעת עד הלום לקצור את הפירות, את החיטה לעשות קמח ללחם, והנה הקב"ה עוצר בעדך לרגע, תעשה חושבים, למי כל אלה, מי ברא כל אלה, גם אם אתה חושב בעצמך שאנתה בעצמך יגעת וזרעת ובזכותך יצאו הפירות והירקות האלו, דע לך שיש מנהיג לבירה, וזה הכל רצון הבורא להיטיב עמך, הקב"ה מוריד גשם, וטל, הכל להשקות את שדך ועצירך, כי ברגע אחד ח"ו הקב"ה יכול לשטוף את האדמה ולא ישאר ח"ו בידך מאומה, אלא הכל ברחמיו וחסדיו להיטיב עמך, אבל הקב"ה דורש תנאי ממך, שראשית ביכורי אדמתך תביא בית ה' אלוהיך, ע"מ לעשות בזה את מנחת העומר, ואפיו מזה את לחם הבכורים, וכן גם הביאו בחג העצרת את פירות הבכורים, הכל שיהודי יעצור ויתבונן שהכל נהיה בדברו, אמנם אני עמלתי על זה, אבל בזה שיהודי מונע מעצמו לא לאכול מהפירות או לעשות לחם מהתבואה עד מתי שיביא את הבכורים או יקריבו את מנחת העומר, ורק אז מותר לו להנות מתבואתו ופירותיו,

אולם נתבונן מעט, האם זוקק הקב"ה לשני עשרונים סולת כדאי לעשות הביכורים? או הפרי הראשון שזוהי הביאו את פירות הביכורים, התשובה היא שכל המטרה רצה הקב"ה שיתבונן האדם שהכל של הקב"ה ובוה שמכיר הוא שהכל שלו יתברך, אזי הקב"ה נותן לו במתנה את השדה, וההתבוננות הזו, יבא את האדם למצוה היסודית שכתובה בפרשת ספירת העומר: **ובקוצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך, ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם אני ה' אלוהיכם,**

זה בעצם כל המטרה במצות ספירת העומר, לתקן את המידות הרעות של האנוכיות, להכיר בזה שהכל שלו יתברך ואזי כל מה שיש לי אינו שלי, אלא שלו, והקב"ה מצוה לנו לרחם על בריותינו, על העני או הגר שאין להם נחלה,

ד' וז"ל תפ"א
בביתך ז"ל שבת
יד' ד' כ"ס פנחס בן יואב בן אנה לאה

ועוד יהודים רבים, וגם בעיירה קראסטיר שהו כשבעים יהודים בדירות שמונהל ע"י מוסדות בני יששכר ואשר בשם יכונה "לינת החסד דקראסטיר" ואשר המקום הוקם ע"י תורם מיוחד למען יוכלו גם אלו שאין ידם משגת לקבל מקום ללון בלבד במחיר השווה לכל נפש, ואשר הושקעו דמים מרובים שיהא המקום חדש משופץ כמו הדירות הכי יפות בקראסטיר ובכל הנוחיות והיפי, עם מיטות משובחות ונוחות, חדרי שירותים נוחים וחדשים, וכל אחד מתארגן בכוחות עצמו לסעודות וארוחות בשבת ובימות החול, וב"ה שהיה שבת מרוממת ומיוחדת הן בקראסטיר והן בדינוב, בליל שישי בשבוע האחרון ליל י"א אייר הגיע לדינוב כ"ק אדמור הרה"צ ר' אביש מספינקא שליט"א ביחד עם כמה חסידים ואנשי מעשה ולאחר העליה לציין רבינו הבני יששכר הגיעו לבנין המוסדות והתפללו ערבית וספירת העומר כאשר האדמור ניגש לעמוד כבעל תפילת לרגל הילול זקינו, ואחר מכן נערך בדינוב סעודת הילולא מיוחדת ברוב פאר והדר לכבוד זקינו הרה"ק רבי נפתלי צבי במוה"ר מנחם מענדל מרופשיץ זצוק"ל, אשר מקום מנוחתו בלאצוט, ולאחר סעודת הילולא שנמשך כמה שעות בסיפורי צדיקים מבעל הילולא נסעו ללצוהוט לצינו הקדוש,

בשבת זה גם שהו בדינוב כמה קבוצות ביניהם חבורה מחסידי סקוירא ועוד יהודים, ובשבת הקרובה מתכוונים בדינוב לשבת מרוממת מאות יהודים שישוהו בדינוב לכבוד הילולת הרה"ק מרימנוב רבו של רבינו הבני יששכר, כאשר אורחים רבים גם כאלו אשר ישוהו בשבת עצמו ברימנוב, ישוהו בדינוב במשך ימות השבוע. גם בשבוע הבא כבר המקום תפוס לרוב ימות השבוע במיוחד לקבוצה גדולה של כמאתיים יהודים שיגיעו לכמה ימים בדינוב בראשות המשפיע ובעל הדרשן והרגש רבי יוסף חיים גרינוואלד שליט"א כאשר ימשיכו מדינוב לשאר קברי הצדיקים בפולין, ויחזרו בלילה לארוחת ערב ולינה.

הכנות לשבת היסטורית ברימנוב

שהדבר חסר סיכוי, לא אמרו נושא, ובדמים תרתי משמע הפועלו כל הקשרים והתחילו בהתארגנות לקבלת אישורים מתאימים לכל דבר וענין, הבאת מים גז חשמל לבנין, וכמובן חברות שיעשו את העבודה של כל החיבורים עד לבנין, וכמו"כ בתוך הבנין לעשות צנרת מים חשמל אינסטלציה וגז מקומה לקומה ומחדר לחדר, שיוכלו להרכיב אסלות כיריים ברזים עוד בטרם הבנין קיבל צורת בנין בפנים, כאשר הכל עדיין קירות בלוק וביטון, ללא טיח וריצוף, ללא תשתיות וכו', אולם אין דבר העומד בפני הרצון, צוות שלם התחיל בחיפוי הקירות והתקרות בבדים לבנים, על הרצפה פרסו שטיחים מקיר לקיר, ומצד שני הפועלים בונים את המקוה ומכניסים מקלחות חימום לבור הטבילה, בונים חדר מכונות וכו' שיהיה מקוה מהודר ומקלחות לכבוד שבת, מיד התחילו גם באיגון הלוגיסטי, בקניית מיטות לחדרי הלינה, הרכבת דלתות לחדרים ולחדרי השירותים, וקניית תנורים, מקריים, כיריים לבישול, סירים, ושינוע של המצרכים והמאכלים לשבת, כלים מיוחדים לסעודות השבת, ארגון המקום גם לקליטת מאות האורחים שישוהו בבנין בשבת, וגם הקמת פינת הקפה למאות האורחים שכבר לא הספיקו להזמין מקום ברימנוב, ומחמת חוסר מקום נאלצו לשהות שבת במקומות אחרים בפולין, ויגיעו הן בערב שבת והן במוצאי שבת לעלות לציין וישוהו בשבת בדינוב, או במקומות אחרים איש כפי רצונו וחפצו.

כבר בתחיל שבוע זו הגיעו העסקנים והפשילו שרוליים ועבדו במקו ללא הרף יומם ולילה להכין את המקום לציבור הגדול, כאשר לא נתנו שינה לעיניהם להכין הכל על צד היותר טוב, מהרכבת המיטות הדלתות ולעמוד מבוקר עד ערב בבישולים והכנות לשבת המרוממת שבזוודאי ייחרט לזכרון עולם.

לשבת המרוממת יגיעו חסידים ואנשי מעשה ובראשם אדמורים חשובים ובניהם האדמור מטמשווער שליט"א ועוד רבנים, ובעז"ה במוצאי שבת יתקיים מלווה מלכה מפוארת ברוב פאר והדר בהשתתפות מאות אנשים וגם אלו שיגיעו מכל רחבי פולין להשתתף בסעודת מלווה מלכה לכבוד הצדיק ולכבוד הילולא גדול יהיה המעמד והשבת לכבוד האי צדיק אשר בזוודאי ישפיע שפע רב על כל המשתתפים והבאים לכבוד ולהוקיר ולפעול ישועות רפואות והשפעות עד בלי די.

בשבועות האחרונות מאז חג הפסח לא הוצאנו את הגליון מחמת הטיירות והציבור הגדול שהגיע לדינוב יום יום, וגם בהכנות לשבתות שאורגן ע"י מוסדותינו במקומות אחרים, כגון שבת שלאחר הילולא בקראסטיר במתחם החדש "לינת החסד דקראסטיר" שמונהל ע"י מוסדות בני יששכר, אשר יורחב בהמשך אודות המקום ויעודו.

כמו"כ בשבת הקרובה שבת פרשת אמור ל"ד בעומר, יום הילולא של הרה"ק רבן של ישראל רבינו מנחם מענדל ב"ר יוסף מרימנוב זצוק"ל אחד מרבותיו של רבינו הבני יששכר, ואשר ידוע שבמימים ימימה בטרם שנות הזעם והשוואה נהרו לרימנוב ביום הילולא אלפים ורבות, וכעת מחזירים העסקנים העטרה ליושנה בבניית בנין הכנסת אורחים גדול ורחב ידיים סמוך ונראה ממש למקום מנוחתו, וחברי מוסדות בני יששכר עומדים לימינם למען יוכלו להכין במקום שבת גדולה כראוי ונכון לכבוד הצדיק וליהודים הבאים להסתופף בצילו ביום הילולא שחל השנה בשבת קודש הבעל"ט. (במאמר הבא הרחבנו אודות השבת היסטורית ברימנוב)

כבר ממחרת חג הפסח יצאו העסקנים לדינוב, וכבר באותו לילה התחילו להגיע יהודים לדינוב, ובמשך כל השבוע לאחר הפסח היה המקום שוקק חיים, בפרט ביום רביעי בערב ליל הילולת הרה"ק בעל הדברי חיים מצאנז, כאשר המקום התמלא עם מאות אורחים גם הדירות שבבעלות המוסדות, הכל היה מלא עד אפס מקום, ולצערנו נאלצנו לדחות עשרות פניות של יהודים שרצו ללון בדינוב בליל הילולא, אולם לצערנו לא יכלנו למלאות את מבוקשם.

בשבת שלאחר הילולא בצאנז שהו יהודים בדינוב, וכך בשבוע שלאחר מכן, בשבוע שחל הילולת הרה"ק רבי ישעיה"ה מקראסטיר גם הגיעו יהודים רבים במשך השבוע לשהות בדינוב, וכך בשבת שלאחר הילולא שהו בדינוב קרוב למאה וחמישים איש, קבוצה גדולה בראשות הרה"ח ר' אברהם מאיר שווארץ שליט"א

לראשונה בבנין ההכנסת אורחים החדש סמוך ונראה לציין קדשו של הרה"ק רבינו מנחם מענדל מרימנוב זיע"א.

זה כבר כמה שנים מאז החלו העסקנים בראשות הרה"ח ר' אברהם מנחם אדלער ועוזריו בקודש ר' שלומי שייך ור' מנחם מענדל רזנבערג הי"ו, אשר נכנסו ראשם ורובם וקפצו לבאר המים אשר משם ישקו העדרים להאכיל ולהשקות את היהודים הבאים להעלות קודש לציין הקדוש רבינו רבי מנחם מענדל מרימנוב זצוק"ל, אשר המקום ידוע לפעול ישועות כבימי חיותו של הצדיק הגדול אשר השפיע רפואות וישועות ובפרט פרנסה לכל יהודי שהגיע לבקש מהצדיק ברכה בענין הפרנסה ניושע מיד וראה שפע רב.

לא קל היה הדרך עד לכאן, ועדיין לא הסתיימה המלאכה, אולם למרות הרדיפות של אינטרסנטים כאלו ואחרים, בזיונות והשפלות, אולם לא התייחסו כלל וכלל כעצת הרבנים וגדולי ישראל, לבל לענות מאומה אלא לעשות הכל על פי דעת תורה בלי להיכנס למחלוקת, וב"ה אשר רואים סייעתא דשמיא בכל צעד ושעל להמשיך במלאכה לסיים את הבנין הגדול לכבוד הצדיק, וכאשר התקרב יום הילולא וראו את המלאכה הרבה שעוד לפניהם, וכאשר בדרך הטבע לא יהיה ניתן להשתמש כלל וכלל בבנין הגדול, אשר זה עתה רק הסתיים שלב בניית השלד, ועוד עבודה רבה לפניהם, אולם החשק והרצון העז לשהות ביום הילולא סמוך לצדיק, אשר ידוע כסגולה מיוחדת בעיר רימנוב ללון לילה סמוך למקום מנוחת הצדיק, והשנה שחל יום הילולא ביום השבת, מי יכול לוותר על ההזדמנות הגדולה לשהות שבת יום הילולא ברימנוב.

העסקנים שכרו את המלונות הסמוכים אשר עדיין ראויים הם להשתמש בהם במרחק הליכה ממקום מנוחת הצדיק, אולם כאשר הודיעו בעלי המלונות אשר גם אם תינתן האפשרות בדרך הדחק ובאישורים מיוחדים לשהות במלון עדיין לא יהיה ניתן להשתמש בחדר האוכל ובאולמות, כאשר החוק בפולין אוסר כלל וכלל על התאספות מעבר לשמונה אנשים,

בלית ברירה קפצו העסקנים למים הזורמים, גם אם בדרך הטבע נראה היה

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה